

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 5.

Indult Bétsből, Kedden, Januárius' 18-dikán, 1831.

Német alföldi Királyság.

Hága Jan. 5-kán. Lüttichből, a' mint onnét jött levelek után tudjuk, egy erős Artilleria-tsapat kiment, de nem írják meg hová. — Más úton ma reggel az a' hír jöve ide, hogy a' Belgák Maestricht várát ostromolni elkezdték. E' szerént a' fegyverszünetnek e' pillantástól fogva vége volna.

A' Luxemburgi Nagy Hertzegségnek Kormányozója Status Tanácsos Willmar Ur, Ujesztendőre virradóra éjjel gutaütésben megholt.

Brüsszel Jan. 6 dikán. A' Nemzeti Gyűlésnek Jan. 5-iki Ülésében, a' Diplomatikai Biztosság a' Londoni Conferentziának Dec. 20-iki Protokollumát közre botsátá, melly itt következik:

„Jelenvalának Austriának, Frantzia Országának, Nagy Britanniának, Burkus Országának és Orosz Országának Meghatalmazottjai. — Minekutánna az öt Udvároknak Meghatalmazottjai vennék a' Belga Kormányzékától a' nékie javallatban feltett és a' Német alföldi Királytól is elfogadott fegyverszüetésnek elfogadását; és minekutánna a' Conferentzia véget vetett volna e' szerént e' vérontásnak és annál fogva első kötelességét, mellyet maga magának teve, betöltötte volna: öszvegyültek a' Meghatalmazottak a' további lépések felől való tanács-

kozásra, mellyek orvosolhatnák azokat a' romlásokat, mellyeket a' Belgiumi háborgások az 1814 és 1815-iki Tractatusok által megállapított Systemában okoztak. Midön a' Hatalmasságok, kik ama Tractatusokat aláírták és a' kiknek Meghatalmazottjai e' pillantásban öszvegyülve vannak, Belgiumot Hollandiával öszvekötték, tzeljok a' volt, hogy Európában egy igazságos Egyarányt fundálsanak és a' köz békének megtartását bizonyosabbá tegyék. A' közelebb mult négy Hónapoknak történetei megmutatták szerentséltenségre, hogy e' két Országoknak tellyes és tökéletes öszveolvadása, a' mint azt a' Hatalmasságok akarrák, el nem érődött; továbbá hogy mostantól fogva lehetetlen fog lenni annak elérése, és így a' Belgium és Hollandia egyesítésének tzelja magában elbomlott, és annál fogva másféle intézetekről kell gondoskodni annak a' tzelnek elérésére, mellyre ezen Egyesítésnek eszközül kelte vala szolgálni. Belgiumnak, midön Hollandiával egybekötve a' Németalföldi Királyságnak egyik alkotó részét tenné, meg volt a' maga része azokból az Európai kötelességeiből és köteleztetéseiből e' Királyságnak, mellyeket az, a' Tractatusok által, a' több Hatalmasságok eránt magára vállalt. E' kötelességeitől és köteleztetéseitől Hollandiától való különválása meg nem szabadithatja. A' Conferentzia annakokáért foglalatoskodni fog;

azoknak az új rendelkezések megvitatásával, mellyek Belgiumnak jövőbeli függetlenségét a' Tractatusoknak szabásaival, a' több Hatalmasságoknak Intereszsjével és batorságával és az Európai Egyaránynak feltartásával legjobban megegyeztetethetik. E' végre alkudozásait folytatja a' Conferentzia Ö Fgének a' Német alföldi Királynak Meghatalmazottjaival, és megszollítja a' Belgiumi Ideigleni Kormányzékot, hogy minél hamarabb küldjön Biztosokat Angliába és adjon nékiek elegendő Utasítást és tellyeshatalmat, hogy őket mindenről a' mi a' fentemlített Rendeléseknek elfogadását könnyitheti, tanátsképpen meg lehessen kérdeni és halgatni. — Ezen lépés azonban legkevésbé is ártalmára nem lehet azoknak a' jussoknak, mellyeket Német alföldnek Királya és a' Német Szövetség a' Luxemburgi Nagy Hercegséghez tartanak. — Az öt nagy Hatalmasságoknak Meghatalmazottjai elvégezték, hogy e' jelenvaló Protokollum Ö Német alföldi Felségének Meghatalmazottjával közöltessék és mássánt le írva az ide rekesztett levéllel Lord Ponsonby és Bresson Urakhoz megküldettessék, hogy a' Belgiumi Kormányzékot róla értesítsék. (Alólírás) Eszterházy, Wessenberg, Talleyrand, Parmerston, Bülow, Lieven, Matuscevicz.“ —

E' mellett a' Protokollum mellett közöltetik vála Ponsonby és Bresson Uraknak (a' Londoni Conferentzia Küldöttjeinek) levele, mellyben a' Belga Kormányzéknek ígérlik, hogy Németalföldnek Királya újra sürgettetni fog minden ellenséges tselekedetnek megszüntetésére. A' Diplomatikai Biztosság azzal válaszolt nékik, hogy a' fegyverszünésnek legelső feltételéül az (ekkorig előttök elrekesztett) Schelde vizén való szabadhajózás marad. — Ugyan

ezen!Ülésben elfogadtatott Rodenbach Urnak azon javallatja, hogy a' Ház-Osztályaiban a' jövőbeli Fejedelemnek választásáról az első-tanátskozások kezdettessenek el.

A' Nemzeti Gyűlésnek Jan. 4-diki Ülése egészen a' benyújtott Kérőleveleknek felolvasásával tölt el. Egy Prókátor (Wautier nevű) azt kéri, hogy Frantzia General Lafayette választassék a' Belgáknak Királyjává. 's a' t. Azután megoszlott a' Ház az Osztályokba, hogy a' Fejedelem választásról tanátskozzanak. A' 40 Osztályok között csak 1 volt honnyi születésű fejedelemnek választása mellett. A' többieknek egy része Otto Bavariai Kir. Hertzeget, más része Leuchtenberg Eugen Hertzeget látszott leginkább kívánni Fejedelmül. Ez alkalmatossággal Gróf Celles a' Diplomatikai Biztosságnak Vice-Elölülője kinyilatkoztatta, hogy ő bizonyosan tudja tegnapi 9 óra óta, hogy Frantzia Ország hivatalosan declaralta, hogy Belgiumnak véle egyesülni lehetetlen, és Nemours Hertzeget (a' Királynak kisebbik fiját) sem engedheti Belgiumnak Királyul. A' többi nagy Hatalmasságok kétségkívül követni fogják Frantzia Országának példáját, és mindegyik kifogja magát rekeszteni a' Belgiumi fejedelemségből. Lebeau Urnak azon kérdésére, valjon a' Londoni Conferentzián forgott e' szóban Leuchtenbergi Hertzeg Eugen? azt felelé Gróf Celles, hogy arról semmit sem tud.

A' Nemzeti Gyűlésnek Jan. 5-diki Ülésében Pirson Ur a' következő Végzésnek hozattatását javallotta: „Tekintvén hogy a' Dec. 20-iki Londoni Protokollum, melly elsőben úgy adatott ki mintha benne az új Belga Statusnak függetlensége forma szerént megismertetnék, holott szem-bekötésnél egyéb benne nint: parantsolja a' Nem-

zeti Gyűlés az ideigleni Kormányzéknek, hogy a' Londonba küldött Követe-
ket egyszeriben hívja vissza, és a' há-
borút Hollandiával újra kezdesse el; a
Nemzeti Gyűlés declarálja, hogy egye-
dül a' győzelem és a' hadi Sors dön-
tse el a' két Országok között tisztába
hozni való kérdéseket; és hogy a' Hol-
landusok ne védhessék magokat tudat-
lansággal, e' jelen végzés az Ellenség
elő-örjeinek egy dobos vagy béke alkus
által jelentessék meg.“ E' javallatot so-
kan oltalmazták, és meghatározatott,
hogy elő-visgálatra az Osztályoknak ki-
adattassék. Robaulx tüzes beszéddel
mutogatta e' javallatnak sürgető voltát,
és azt kívánta, hogy a' kérdés mindjárt
vétessék nyilvános tanátskozás alá; de
kívánsága elmellőztetett.

Az ideigleni Kormányzék Jan. 4-
dikén a' következő Végzést botsátolta
ki: „Megfontolván, hogy a' Luxem-
burgi Nagy Hertzegségben, mint a'
melly tartomány legtávolabb esik az Or-
szágnak közép pontjától, a' polgári és
Hadi Organizatio némelly hátramaradást
sz szenvedett, és hogy a' jelen környülállá-
sok között szükség vagyion hirtelen rend-
szabásokra, végezi az Igazgató fő Biz-
tosság 1) Thorn Ur a' Nagy Hertzeg-
ségnek Polgári Kormányozója és Not-
homb Ur a' Diplomatikai Biztosság-
nak tagja rendkívül való hatalmakkal
felruházatnak Luxemburg tarto-
mányjában, hogy késedelem nélkül ot-
tan helyben a' Polgári és hadi Organi-
zatióra nézve szükséges rendelkezéseket meg-
tegyék és azokat a' tisztviselőket, kik a'
Belgiumi Igazgatást el nem esméri-
k, vagy viseletekkel méltó panaszra adtak
okot, kitegyék és helyekbe újakat ne-
vezzenek 2) A' nevezett két kiküldöttek,
minden fontos rendszabások felett egye-
nes levelezést fognak folytatni az Igaz-

gató Fő Biztossággal 'sa't. — Ez a' vég-
zés bizonyos tekintetben nagyon nevezet-
tes. Tudni illik a' Dec. 20-iki Londoni
Protokollumnak megküldésekor, a' Lon-
doni Conferentzia egy külön tiszti levél-
ben meghagyta a' Brüssselben lévő Biz-
tosoknak Lord Ponsonby és Bres-
son Uraknak, hogy a' Belgiumi Kor-
mányzéknek adják tudtára, hogy ké-
sedelem nélkül és végképpen felhagyjon
a' Luxemburgi Nagy Hertzegségnek,
mint a' Német Szövetség egyik
alkotórészeinek, dolgaiba való avat-
kozással. De, a' mint a' feljebbi Vég-
zés mutatja, a' Belgák nem hagyják kép-
zelt jussokat ama tartományhoz. (Más-
felől a' Hágai Udvar, a' megholt Lu-
xemburgi Kormányozónak Willmars
Urnak helyébe újat akar kinevezni.)

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétervár Január. 1 napján.
Feldmarsal Gróf Diebits - Szabal-
kanski tegnapelőtt délután elméne a'
Lengyel Ország szélénél gyülekező tá-
borhoz. Harmadnappal elútazása előtt,
a' Testörző Seregeknek (kik mindnyá-
jan az ő táborába tartoznak) tisztjeit
Mihály Paulovits Nagyherceg bé-
mutatta nékie, mint fővezérnek. Ennek
a' bémutatásnak már régebben megkel-
lett volna történni, de a' Feldmarsal
betegeskedése miatt az előtt meg nem
eshetett. — General Gróf Toll hason-
lóan elútazott a' táborhoz.

General Stael Moskaunak Kom-
mandánsává kineveztetett. — A' Belső Mi-
nister hirdetteti, hogy minekutánna a'
Cholera nyavalya Wladimir, Nish-
nei - Novgorod és Simbirsk kormány-
kerületekben egészen megszűnt és el-
mult, a' nevezett Kerületekkel a' szabad
közösülés újra megnyitattik.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Dec. 6-dikán. A' Dictator Január. 1 napján kiment Modlinba az oda való várnak erősítését megnézni. — General Zymirski a' második gyalog Osztálynak fővezérévé tétellett. A' Nemzeti Főtanács megparantsolta a' Belső Ministeriumnak, hogy azoknak az Izraelitáknak, kik Dec. 20-kán esedezéssel hozzája folyamodtak, hogy szabad legyen nekik is fegyvert fogni és a' Nemzetigárdánál szolgálatot vállalni — kérését adja meg, és ezentúl valakik hasonló engedelemért hozzája mennének, egyszeriben tellyesítse kéréseket. — A' Dictatornak egy Nyilatkoztatása Jan. 3-káról, a' lengyel katonaságot minden személyes tekinteteknek hátratételére és erős egyességre inti 's nógatja.

Azok között a' számos rendelkezések között, mellyeket a' Dictator a' közelebbinapokban kibotsátott, említést érdemel a' következő; „Tekintvén, hogy a' titkos Politzia, melly Lengyelországban Nov. 29-ke (1850) előtt fennállott, sokféle álnokságokkal és a' köz rend, tsend, Familiák bátorsága és a' Moralitas ellen elkövetett tettekkel vádoltatik; — hogy annak több tagjai már elfogattattak, mások önként rabul adák magokat, mások ismét számadásra még éppen nem vonattattak; — továbbá, hogy a' Törvényszékek tsak azokra mondhatnak büntetést, kik tisztai hatalmokkal visszaéltek, vagy a' kikre álnok hamisság és rágalmaszás reájok bizonyítottatik; — és az igazság azt kívánja, hogy az ártatlanok egyszeriben szabadon botsáttassanak, és a' bűnösök fogságba vettessenek: tehát rendeltetik, a' mi következik 1) A' fent megnevezett pontoknak megvizsgálására egy 5 tagokból álló Biztosság rendeltetik. Elölülője lészen egy Senator, két tagjai a' Követek Házából valók, más

két tagjai birtokos Polgárokból. 2) A' Biztosságnak tagjait, a' Nemzeti Főtanács által ajánlott Candidatusokból, a' Dictator fogja kinevezni. 3) Üléseit e' Biztosság a' Fővárosban tartja, de vizsgálódásaival kiterjed az egész Országra. 4) Ha a' vádas személyek ellen semmi bizonyosság nem találtatnék, akkor azok egyszeriben szabadon botsáttatnak; ha méltó vádakkal terheltetnek akkor adja által a' Biztosság őket a' Törvényszékeknek. A' kik tsupán tagjai voltak a' titkos politziának, de semmi vétségektudva nintsen, azoknak nevei egy Laistromba íratatván a' Dictatorhoz béküldetnek, hogy azután közönségessé tételtesenek. 's a' t. — Nagyon kívánja vala a' Közönség ennek a' Visgáló Biztosságnak részéről, hogy azokat a' papirosokat, mellyek kezében megfordulnának, közre botsátaná. De Niemcevicz Ur, a' Biztosságnak Elölülője hirdette, hogy ennek a' kívánságnak eleget nem tehet, mindazáltal a' Kivonát majd annak idejében kifog nyomtattatni.

A' Varsói Ujságlevelek tsak most közlék Jan. 4-kén Miklós Tsászárnak a' Lengyel Nemzethez és táborhoz intézett Dec. 17-diki Felszollítását, de azt a' megjegyzést tészik itten, hogy ennek a' Felszollításnak kibotsátásakor a' Lengyel Küldöttek még nem érkeztek vala oda Sz. Pétervárba. A' Lengyel Kurír panaszolva említi, hogy az Igazgatás ezt a' felszollítást — jóllehet már ez előtt egy héttel kezében volna — egyszeriben ki nem hirdettette. Mert az minden esetre jobban illik vala, mint sem hogy külföldi Ujságlevelekből tudják meg azt a' Lengyelek.

A' hajdani Vice Elölülő Lubovidzki, ki a' Lengyel Zendülésnek kiütésekor a' Belvedere Kastélyban szinte halálosan megsebesítetett, és onnet elsőben az Ujazdovi Lazaretumba, ké-

söbben pedig testvérjéhez vitetett, ez előtt harmadnappal hirtelen eltűnt. Senki sem tudja hová vette magát

A' Varsói Ujságlevelék most naponként sok elmélkedő 's okoskodó tzikkelyeket adnak, részszerént az Irónak alólírásával, részszerént a' nélkül, mellyek együttvéve a' belső egyenetlenséget, zavarodást és ittott a' mostani Igazgatással való békételenséget mutatják. P. o. a' Lengyel Status-Ujságnak egyik oldalán olvassuk: „A' Dictatort a' népakarója választotta, melléje adattatott a' Nemzeti Főtanács. Ő benne azért mindennek egyesülve kell lenni, az ő akaratjok a' miénk, és nekünk más akaratot vagy hatalmat az övékén kívül esmérnünk nem lehet, nem szabad.“ másik oldalán pedig: „Az a' vaskéz, melly a' Dictatornak adattatott, nem volt a' népnek akaratjában.... A' polgári és hadi tiszteknek kinevezésére nem vala szükség határtalan Dictatori hatalmat hozni bé. Elég lett volna erre egy Constitutional Királynak hatalma. A' Dictatorság olyan következés, mellynek oka nints. Európa e' dolgot meg nem foghatja; álmélkodik, gondolkozik, és azt mondja: „a' hol következés van, ott oknak is kell lenni és a' Lengyelek azért vitték be a' Dictatorságot, mert előre ellátták, hogy — mint hajdan — egyenetlenségek és meghasonlások támadnak közöttök, és azért nyultak e' rendkívül való ijesztő eszközöz.“ — Egy másik tzikkely a' Lengyel 'Sidóság-nak nevében írva, panaszkodik, hogy az Igazgatás az Izraelitákat a' Nemzeti Gárdából kizárta, és tsak pénzt fizettet vélek. Ez a' tselekedet nem fér öszve az Igazgatásnak úgy mondatott Liberalitásával, 's bizonyítja, hogy a' Lengyelek-nél az Egoismus otthon van, és az Emberiségnek szavát nem hallják. (Ennek a' panasznak többé helye nints — lásd

feljebb). — Egy másik tzikkely ismét „N—Angelika“ alólírással így hangzik: „Megszollittattunk, hogy egy Amazon Regimentet formáljunk. Örömet ajánljuk szolgálatunkat a' betegeknek és sebeseknek az Ispotályokban, de katonaruhát öltözni, fegyvert fogni és hartzolni nemünknek Characteréhez és rendeltetéséhez nem illik. A' hozzánk intézett felszólítást nem nézhetjük azért másnak mint egy olyan tréfának, mellyet nemünk nem érdemel.“ — Egy másik ismét inti a' lengyeleket, hogy a' rang és elsőbbség felett veszekedni felejtkezzenek, és a' külső fényre most semmit ne hajtsanak. — Senator Nakwaski egy tzikkelyt iktatott a' Kurírba, mellyet így végez: Valljuk meg nyilván, hogy a' társaságnak legelső Elementuma — a' Rend nálunk nints meg.

Terespol (a' határszélnél) Dec. 24 kén. Az Orosz tábor gyülekezik öszve felé. Bialystock a' gyűlöpont. Cesarevits Wisoka-Litovska nevű városkában (Brzesk városon túl 5 mföldnyire) tartja főhadi szállását. Volhyniából is a' mint halljuk útban vagnak a' Seregek Bialystok felé. Cesarevits Nagy Hertzege az a' hír, hogy rövid napok alatt elfog menni Sz. Pétervárba; ellenben a' Tsászár személyesen Bialystokban váratik.

Krakkó Jan. 10-dikén Oberster Wielzynsky a' Dictatornak Adjutansa, ki a' feljebbi napokban Miklós Tsászárhoz Sz. Pétervárba küldtetett Januar. 7-dikén vissza érkezett Varsóba. Követségének sikeréről semmit nem tudunk, tsak azt, hogy Ő Fge a' Tsászár véle személyesen beszéllett. — A' mint halljuk a' Dictator az Ország gyűlést Jan. 17-kére újra öszve akarja hívni.

Lengyel Országban a' Vajdaságokra egy új Adó, melly Naturalekban fi-

zettetik, van kivetve. A' Krakkói Vajdaságra 60,000 véka zab, 22,000 véka ro's és 14,000 véka árpa esik. A' már eddig tett adományoknak summája — olyanoknak számítása után, kik értének a' dologhoz — a' hajdani rendes évi adót háromszorosan meghaladja.

Frantzia Ország.

Folytatása Lafitte Finantz Minister Beszédjének, mellyet a' Követek házában tartott.

Belgiumban kiüt a' Revolutio; a' Hatalmasságok nem valának idegenek a' bele avatkozástól. Frantzia Ország szollott, és a' Hatalmasságok felhagynak vele. A' Londoni Conferentziának egy Protokolluma megesméri Belgiumnak függetlenségét. Én tehát nem mondtam sokat, midőn azt mondám, hogy Frantzia Ország ennek a' Principiumnak tekintetet fog tudni szerezni. Mert ím az meg is lett. — A' mi az 1814-iki veszteségeinknek sajnálkozó emlegetését illeti, a' kérdés melly az alatt lappang, tisztán kimondva e' volna: Viszszafoglaljuk e' elvesztett határinkat vagy sem? az az háborút kezdjük e' vagy sem? Uraim! Frantzia Orzágnak békességre vagyon szüksége (Igen, Igen!) De az Ország méltóságát a' békeszükségnek feláldozni a' Ministerium soha nem fogja. Nékünk mindenünk van, készen van a' mi egy háhorú folytatására megkívántatik, és ha kéntelenek leszünk azt kezdeni, nem kételkedem, hogy győzedelmesen fogjuk folytatni; de ismét mondom, Frantzia Orzágnak békességre vagyon szüksége (Tetszés). Egy nagy revolutio után, bár melly ditsőséges lett légyen is az, mindenkor aggodás, félelem és bizodalmatlanság fogja el a' szíveket. Ez az oka, hogy Országunk kereskedése olly megakadt állapotban van,

a' tökepénzek a' ládák fenekén hevernek, és a' kéziműveseknek nints munkájok. A' bátorságnak, a' bizodalomnak újra fel kell tsírázni, mihelyt a' jövőndő nem bizonytalan. — Frantzia Ország nem azért kaptsolta magát a' többi Hatalmasságokhoz, hogy a' Szent Szövetségnek gyűlöletes emlékezetét megelevenítse — hanem azért mert függetlensége megesmértetett. Világosabban és többet nem mondhatok, tsupán ezt akarom hozzátenni, hogy Frantzia Ország hadat kezd, ha méltósága azt kívánja — de még eddig arralnints oka. Én nem hiszem, hogy Frantzia Orzágnak hódításokba kelljen boldogságát keresni, de sőt inkább azt tartom, hogy első kötelességünk a' békének 's a' nyugodalomnak megtartása. Én így gondolkozom, és ha Frantzia Ország másképpen gondolkozik, akkor mi nem vagyunk méltók ötlet igazgatni (Közönséges tetszés).

Ugyan ezen Ülésben a' Belső Minister előnyujtotta egy új Választótörvénynek javallatját. A' Választók száma (eddig 80,000) az Országban, ez új törvényjavallat által 200,000 re megsaporittatik, minthogy Választójus adatik minden polgárnak, ha bétöltötte 25. dik esztendejét, valaki 500 Franknyi évi adót fizet (eddig 1000 Franknyinak kellett lenni), vagy ha külső vagyona annyi nem volna is, hogy adója 500 Frankra menne, de belső tehetségei és műveltsége által jelesebb p. o. a' Megyéknek, Kerületeknek és 4000 léleknél népesebb városoknak tisztviselői, a' Bírák, tudós Társaságoknak tagjai, táborig és Hajós-tisztek, Orvosok, Prokátorok 's a' t. —

Páris Jan. 2 dikán Új esztendő napján, délutáni 4 órakor az egész Diplomatikai kar (most legelsőben) felment a' Királyhoz udvarolni. A' Nuntius volt a' szószólló, kinek köszöntését a' Király e' válaszszaal visszazonozta:

„Kérem, Nuntius Ur adja tudtára a' Diplomatikai karnak, hogy én nagyon örülök azon, a' mit nevekben Nuntius Ur nékem mondott; hogy én drágalátos dolognak tartom minden Fejedelmeket meggyőzni a' felől, hogy vélek a' békeséget feltartani kívánom; 's végre, hogy szívesen ohajtom, hogy a' békét, mellyel honnjokban birnak, semmi meg ne zavarja. Köszönöm kívánságaikat Frantzia Országnak nyugodalmáért, és boldogságáért, valamint azokat is, mellyeket Familiámnak boldogságáért, mondanak.“

Egy Kir. Rendelés Dec. 31-kéről, a' Párisi Nemzeti Gárda Artilleriáját megszolgaltja és ezen Sereget újra organizáltatni rendeli.

A' sok jeles munkáiról esméretes Génlis Aszszonyság Dec. 30-kán megholt Párisban 85 esztendőskorában.

A' Moniteur így szól: „A' Courier Dec. 30 iki levelében azt írta, hogy Párisban még nintsenek műhelyek állitva fegyverkészítésre. Ez a' jelentés nem igaz. A' Hadi Ministernek már kötött alkujja van 120,000 Puskákra, mellyeknek minden legkissebb alkatórészei Párisban készülnek. Az erre való műhelyek nagy részént már fentállanak, és benne számos munkások dolgoznak. Egy ajánlatot 20,000 darab Puskához való puska részeknek készítéséről, és ismét egy másikat 40,000 darabhoz valóiról, hasonlóan elfogadott a' Minister. — Kötött alkujja van továbbá 400,000 szál kardokról, mellyeket hasonlóan Párisban tsinálnak. Az Igazgatószék nézett arra a' készíteni való fegyverek megrendelésében, hogy a' Párisi számos kézimunkásoknak, kiknek mestersége a' fegyverkészítéssel egy vagy másképpen öszveköttetésben van, munkát és keresetet adjon.

Páris Januar. 8-dikán. A' Király Mortemart Hertzeget egy rendkívül való Követséggel az Orosz Tsászárhoz küldi. — Az Orosz Követ, sem Ujlesztendő napján, midőn a' Diplomatikai kar a' Királynak köszöntésére fel menne, sem az olta az Udvarnál meg nem jelent. A' dolog szembetünnévén, tegnapelőtt szóra jött a' Követek Házában, hol a' Külső Minister Gróf Sebastiani azt a' magyarázatot adta, hogy az Orosz Követ eddig, nem érkezvén el Udvarától új hatalomlevele, hivatalosan az Udvarnál meg nem jelenhetett; de minekutánna azt magkapta, udvarlását tenni fogja és ma (8-dikban) leszzen audientziája, mellyen új Creditivumát Ő Fgének a' Királynak által fogja nyújtani.

Egy Kir. Rendelés a' Frantzia Országi térítő Szerzetes Missionariusoknak társaságát, mellynek Klastroma Nantereben (közel Párishoz) a' Kalvária hegyen vala, eltörli és a' Kir. Kamara Igazgatást meghatalmazza, hogy ezen Szerzetnek minden jószágait, Epületeit 's a' t. mellyeket a' Bourbon Ház néki ajándékozott, elfoglalhassa és újra birtokába vehesse.

Lord Granville az új Nagy Britanniai Követ Jan. 7-kén Párisba megérkezett, és a' Követség Palotájába, mellyet az elébbi Követ Lord Stuart néhány nappal az előtt elhagyott, bészállott.

A' Semaphore Marseilleből írja: „Algirból azt a' tudósítást vesszük, hogy az ott lévő Frantzia tábornak nagy része hirtelen hazahivattatik. Maga a' Fővezér General Clauzel is vissza jő, és a' Gyarmatban alig marad hátra több mint 4—5 ezer emberünk. Ezt a' parantsolatot Párisból Algirba a' Hadimisternek Adjutánsa vitte a' Dassasnevű hajóval. Ez a' tudósítás nagy háborodást okozott az egész Gyarmatban,

és ezt a' parantsolatot minden úgy nézi mint előpostáját Algír végső odahagyatásának." — A' Courrier erre nézve ezt mondja: „Mi azt hisszük, hogy a' Marseillei Semaphore rosszul van tudósítva. Az igaz, hogy az Afrikai tábornak egy része hazahívattatik, de a' haza térő regementek helyett újak küldtetnek Algirba.

Későbbi levelében maga a' Semaphore is megigazítja feljebbi hibáját, és azt mondja, hogy ilyen parantsolat nem ment Algirba, csak beszéd volt róla, hogy menni fog abban esetben, ha közönséges Európai háború találna kiütni. — A' Titteryi Bey Dec. 29-kén Armide hajóval Marseillebe megérkezett, Párisba mégyen.

N a g y B r i t a n n i a.

London Januar. 5-kén. A' Külső Ministeri hivatalban Jan. 4-kén újra Conferentziát tartottak az Európai öt nagy Hatalmasságoknak Meghatalmazottjai a' Belgiumi dolgok felett.

Az Igazgatóság számos regementeket küld Irlandiába. Azonkívül, a' mint a' Dublini Abend-Post írja az Irlandiai Ycomanry (lovas polgári katonaság) is egybe hívattatik.

Midön Oconnell Ur Dec. 18-dikán Dublinba egész diadalmi ditsőséggel bémenne, házának áltányjáról az oda gyült temérdek sokaságú néphez a' következő beszédet tartotta: „Nints szó, a' mi azt a' kimondhatatlan érzést kifejezze, melly engem e' pillantásban elfog. Bár mint el légyek fáradva, törődve, ez

a' fogadás megerősített, megújított, mert öszve gyölve látom nemes szívű hazámfiat, hogy szíveknek buzdulásában idvezelve köszöntsenek engemet lelkennek honnjában, mellynek javáért hartzolni egész életemnek tzelja volt. A' máimeggyöz engemet felöle, hogy az Unio elfog töröltetni (Tetszés kiáltás). Ez a' kiáltás meghallatszik Angliában, túl a' tengeren fülében hangzik Anglese a Marquisnak, annak bizonyoságául, hogy ő (mint Vice-Király) nem fogja megzabolázni birni az Irlandiai népet.... Hijában való törekedés is volna a' köz vélekedésnek árját gátolni. Azt mondám hajdan tinéktek, ha tanátsomat követitek, megfogjátok nyerni az Emantipatiot. Megtsaltalak e' benneteket? Azt mondtam, bár melly kevély legyen is Wellington Waterlói gyözedelmében, én meggyözöm minden borostyánjaival. Amittottalak e' benneteket? (Tetszés.) Imé most azt mondom, hogy ha tanátsomat követitek, az Uniot eltörlitek. A' millyen bizonyos, hogy az elnyugvó nap következő reggel újra felkél, éppen olly bizonyosan eltörli Irlandiának egyesített szava az Uniot (Zajos tetszés.)
(A' többi következik.)

A' pénz folyamata Januárius' 17-dikén ;
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji	91 1/8
Az 1820-béli sorsosok,	170
Az 1821-béli hasonlók,	118 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	49 3/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1058 3/5 for. ton, Conv. Pénzben.